

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea privind organizarea pieței tutunului brut în România

În România cultura tutunului este tradițională, un segment important al populației din zona rurală fiind implicată în această activitate.

Partenerii pieței tutunului brut sunt, pe de o parte, producătorii de tutun – producători individuali, asociații juridice și familiale, societăți agricole, iar pe de altă parte, prim – procesatorii, secții de prim – procesare, subunități de producție ale Societății Naționale „Tutunul Românesc”.

În anul 2000 s-a înființat Asociația Producătorilor de Tutun din România, producătorii de tutun urmând a se organiza în grupuri de producători pentru valorificarea tutunului pe principiile comunitare de piață, în vederea concentrării ofertei și simplificării sistemului de gestionare a pieței tutunului brut.

După 1990, suprafața cultivată cu tutun a scăzut de la 34.440 ha în 1989, la 10.521 ha în anul 2000, iar producția de tutun brut a scăzut de la 27.456 tone în 1989, la 10.869 tone în anul 2000. Realizările sunt cu mult sub potențialul real al României în acest sector. Din datele statistice existente, o producție de 30.000 de tone este ușor de realizat în condițiile în care numărul cultivatorilor de tutun este de peste 70.000.

În ceea ce privește capacitatea de prim – procesare, concentrată în cadrul Societății Naționale „Tutunul Românesc”, aceasta este de 41.150 tone pe an, în timp ce capacitatea de depozitare este de 75.670 tone tutun brut pe an.

Beneficiarii tutunului prim – procesat sunt fabricile de țigarete care aparțin Societății Naționale „Tutunul Românesc”. După anul 1990, în România își desfășoară activitatea și companiile multinaționale – P.M. International, Papastratos, JT International și BAT. Acestea utilizează în activitatea de fabricare a țigaretelor numai tutun din import. De menționat că, unele soiuri de tutun cultivate în România răspund, din punct de vedere calitativ, exigențelor comunitare și internaționale, fapt consemnat și în Raportul Final al Proiectului PHARE – Ro 9505-04-02-06 cu privire la analiza Companiei Naționale „Tutunul Românesc”. Astfel, aceste companii pot să cumpere și tutun românesc.

În momentul aderării la Uniunea Europeană, în România trebuie să funcționeze următoarele mecanisme de piață comunitare:

- acordarea de prime de producție pentru kilogramul de tutun livrat. Primele sunt stabilite diferențiat pe varietăți și pe clase de calitate;

- măsuri de orientare a producției de tutun din punct de vedere cantitativ și calitativ;
- acordarea unui ajutor special pentru grupurile de producători în scopul respectării de către acestea a reglementărilor comunitare în acest sector de activitate.

Pentru ca aceste mecanisme să funcționeze, piața tutunului trebuie să fie gestionată prin următoarele instrumente:

- contracte de cultură a tutunului încheiate între cultivatorii de tutun și prim – procesatori;
- declarații de livrare a tutunului;
- autorizația de funcționare a prim – procesatorului, document în baza căruia acesta încheie contracte de cultură cu producătorii de tutun;
- atestate de cote;
- atestate de control.

Având în vedere că activitatea actuală a Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor se axează și pe transpunerea acquis-ului comunitar în domeniu, s-a apreciat ca oportun să se întreprindă o activitate susținută și pentru redresarea acestui sector, prin măsuri de creștere a cantității și calității tutunului produs în România. Prin punerea în aplicare a prezentei legi se asigură organizarea pieței tutunului brut în România pe principiile comunitare de piață. Această lege este armonizată cu Regulamentul (CEE) nr.2075/1992 privind organizarea comună de piață în sectorul tutunului brut, modificat prin Regulamentele (CEE) nr. 1636/1998 și nr. 2848/1998, și permite transpunerea organizatorică și instituțională a acquis-ului comunitar în acest sector de activitate.

Față de cele prezentate, Parlamentul României a adoptat Legea privind organizarea pieței tutunului brut în România.